

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron közli a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szélenyi (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KOZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-fizletében, Falkenstein S. dohánytözsdejében, Heesz Jenő, Gubás F., Groszmann J. és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kaphatók

A magyar bölcsesség.

Nem uraim, ne tessenek megijedni a véletlenül önünkbe pottyanó függetlenségnek rémgondolatától. Legyenek önök nyugodtak, Magyarország nem lesz független. Mert mi nem függetlenek akarunk lenni, de bölcssek. A függetlenséghez erő és bátorság kell, a mit nem követelhetünk senki fiától, ha vele nem született. A magyar bölcsességhez már könnyebben hozzájutunk, minthogy az egyenlő a stoicismussal, a kényelem szeretettel és sok mindennel, a mi soha sem képezte alapját a szabadságnak.

Mi csak ujjongjunk, mint a kormányparti „Magyar Hirlap“, mely a fölött fakad határtalan öröme, hogy *Bánffy ezt az országot még el nem adta, holott van olyan többsége, mely erre tökéletesen képes s melylyel ezt bármely pillanatban, ha akarja, eladhatja.* Valóban nagy érdem, méltó rá, hogy hazánk minden gutgesinnt polgára e fölött örömkönyveket potyogtasson.

Ne féljete ti jámbor kormánypartiak, hatalomnak és az ország minden javainak kiarendálói. Legyetek nyugodtak, titek marad a koncz, Magyarországa a rabláncz. — Szolganemzedék, mely az eszmékért való küzdelem felséges gondolatát nevetségesnek tartja, szabad nem lehet. Ne kívánjátok a vetés közt bujkáló gyáva fürjtől, hogy méltányolni tudja az ég felé törő pacsirtát, mely kiteszi magát vésznek, rabló madár támadásának, csakhogy emelkedhessék, csakhogy eldalolhassa oda fenn a magasban szabadságdalát! Igazán érthetetlen madár. Hisz' a hizlaló buzaszem, a *realis* földön terem. Akárcsak a provizió.

Nem olvastátok Petőfitől „A kutyák dalá“-t és „A farkasok dalá“-t, e két testvérkölteményt? Miért kívánjátok a született kutyáktól, hogy a farkasban kiolthatlan függetlenségi vágy lelkesítse s a saját kutya hűségét, — mely boros-sebesi, kőszegi és vaskapui oldalba való rugásoknál egyébre igazán nem érdemes — levetkőzze és megtagadja?

Kutyához sohasem illet a követelődés, mert a kutyának csak egy joga

van: a *koplalás*. Hűséges szemeit bárgyu vágygal veti föl koplaltatójára és boldog, ha láthatja, ha neki szentelheti életét. Elhitei magával, hogy őt szeretik, hűségét megbecsülik. Kutyaeszével nem látja át, hogy nem a szeretet, de az önzés köteléke az, mely miatt gazdája annyi figyelemre is méltatja, mint a mennyiben része van.

Ez az ország közgazdaságilag ugy le van soványodva, mint egy hecticás beteg. Meg lehetne gyógyítani az önálló vámtérülettel. Iparvállalatokat teremthetnénk, melyek adót fizetnének az országnak, kenyeret adnának a most lázongó socialistának, szaporodnék ellenségeink tengerében a saját fajunk és nem szegényednék el az ország az idegen ipar kiszipolyozó, elorsvasztó hatása alatt, de benn maradna pénzünk a hazában és forogna a nyers termelő munkás meg a gyáros között.

Ilyen bölcs nemzet egyébre nem érdemes, csak arra, hogy törvénybe iktassa, miszerint neki *van joga arra, hogy a saját jogával ne éljen.*

Kitől várjátok az ország jogainak védelmét? *Hogyne* Jánostól, *Lánczi* Leótól, *Szemere* Attilától, *Weisz* Bertholdtól és társaiktól? E léhák hadától, kiknek egyedüli politikája az önszeretet? Urak, ne bolondozzatok. Magyarország elég jó kezekbe van arra, hogy *jogaihoz ne juthasson.*

Oh bölcs állam és bölcs hatvanhetes kiegyezés! Értékedet semmi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy tőlünk állandóan lemondást kívánsz, de lelkesedésre soha sem adsz alkalmat. Legfőbb olyan mű-lelkesedésre, mely most kormánylapjaink s ezek között a „*Borsodmegyei Lapok*“ hasábjairól szétáradoz. Lelkesedésre, melyet a fölött érzünk, hogy jogunk van *jogunkkal nem élni.* Mert ha élni próbálnánk vele, könnyen úgy járnánk, mint Esopus meséjében a vadászpédán osztozkodó társaság az oroszlanal. Jobb hát, ha az okosat adjuk és önként lemondunk arról, a miért küzdeni nem akarunk és nem merünk.

Midőn Perikles a peloponézosi háboru első halottai fölött örök szép beszédét

megtartotta, nem az elesetteket dicsőítette, de Athén szabad alkotmányát, melyhez fogható az akkori világ egyetlen állama sem adhatott polgárainak. „Ime ezért a hazáért haltak ezek a hősök; ilyen hazához voltak méltók, ennek váltak dicsőségére!“ Így kiált föl beszéde végén büszke öntudattal a nagy ember:

Hát nekünk vajjon érdemes volna-e ilyen hazáért, ilyen jogokért meghalni? Meghalni azért, hogy a bécsi körök a populus Bánffyban éhes farkájával éteik meg ezt az országot? Ki lelkesedik a közösgy hizlaldájáért, magukat a hizókat kivéve? a kik között diszes helyen állanak a mi dicső képviselőnk: *Lánczi* Leó és *Szemere* Attila.

Lelkesedés? Furcsa szó, ma-holnap kivész a forgalomból. Pedig alig egy félszázada annak, hogy lelkesedésünk önkívületében legyőztük a lehetetlent és oly nagy tetteket miveltünk, melyek titánokhoz voltak méltók, melyek felköltötték az egész világ rokonszenvét és csodálatát.

Mintha csak egyrészt a forradalmunk titánjaira, másrészt korunk léhaságára gondolt volna Demosthenes (bocsánat kedves „szabad uszó“, nekünk is lehet görögből idézni!) a harmadik Philippka következő soraiban:

„Volt, volt akkor athénei férfiak valami a nép szellemében, a mi most nincs meg, a mi Perzsia gazdagságán győzelmet aratott, Hellász szabadságát megtartotta és a harcban, sem vizen, sem szárazon nem engedett; most pedig *ennek hiánya* mindenben kárt okoz és közügyeink állapotát egészen felforgatja.“

„S ugyan mi vala ez? *Az, hogy minden ember gyűlölte azt, ki a Hellász fölött uralkodni és azt rabságba ejteni vágyóktól pénzt fogadott el.*“

„*Akkor a közügyek semmi részében sem lehetett megvásárolni a kedvező pillanatot, — melyet a szerencse sokszor a figyelmesek ellenében a gondtalanok kezére játszik — sem a szónoktól, sem a tábornoktól.*“

„*Mostan azonban mindezeket mintegy a piacon árulják s helyettük behozzák azt, a mi miatt Hellász elvész és kórál-*

Üzletem lebonyolítása céljából
11744. sz. engedély alatt hatósági
alapján összes árukészletemet

VÉGELADÁS

útján beszerzési áron alul kiárúsítom
DANCZ JÓZSEF
Miskolcz, Széchenyi-utca 85. sz.

lapotban sanylik. És mi ez? A féltékenységre, ha egyik valamit kapott; a guny-kaczaj, ha azt bevallja; (az elnézés azok iránt, kikre ez rábizonyosodik) a gyűlölség, ha ezeket szidják s mindaz, a mi még a megvesztegethetőségből folyik.

„Mert nem alap és ok nélkül voltak az akkori hellének annyira készek szabadságuk védelmére, valamint a mostaniak a szolgaságra.”

Aztán mondjátok, nem érdemes classikusokat tanulni. Mikor Demosthenes előre megjövendőli a Bánffy-korszakot!

Most meg lehet vásárolni a kedvező pillanatot provizióval, koncepczal, méltóságokkal, grófi koronákkal, kereszttekkel. És ez természetes is. A miskolczi és a szikszói választók jelszava ez: ki ad többet érte? Mi joga van azt követelni az ilyen demoralizált választókerületnek, hogy érdekeit a képviselője a szíven hordja? Hisz' aki őket megvette, annak van joga arra is, hogy őket eladja. Nem kívánhatják, hogy a képviselőjük önzetlenebb, becsületesebb legyen, mint a minők ők voltak. Zsák meglegelte a foltját, ennyi az egész!

Ám azért a függetlenségi párt tegye meg a magáét. Tegyen úgy, mint a cherokeei sikon maradó thébei sereg, mely ha meg nem menthette Hellászt, legalább méltó volt őseihez.

Állítson példát az utókornak, hogy hazaárulókkal szemben hogyan kell védeni az ország jogait.

— **Megérkeztek az irások.** Micsoda irások? A Láncai Leó és Szemere Attila pohárköszöntői. Honnan érkeztek meg? Hát Budapestről. Mi vagyon azokban az irásokban? Semmi, egyáltalában semmi. Üres hólyagok, melyek tele vannak levegővel. Vajjon ki írta azokat? Ők maguk írták, mert olyan irás, melyben annyi eszmeszegénység, a stylusnak

oly botrányos gyarlósága, mint a mennyi pl. a Láncai pohárköszöntőjében megnyilatkozik, csakis Miskolcz város országos képviselőitől származhatik; ezektől a dicső férfaktól, a kik egészen méltók az ő vezérök-höz, urokhoz és parancsolójokhoz: a tökkel ütött Bánffyhoz, a kik tudásban és hazafiságban szintén az ő képére és hasonlóságára vannak teremtve. Ezekkel a szerencsétlen pohárköszöntőkkel mi rendkívül kritikus helyzetbe jutottunk. Lapunk olvasó közönsége megvárja tőlünk azt, hogy ezekkel, mint komoly politikai nyilatkozatokkal komolyan foglalkozunk. Láncai Leó azokat mekegte el Miskolczon, a melyeket a lapokból már a suszterinasok is tudnak. Elhebegte, hogy a kormány bizonyos törvényjavaslatot ad be az országgyűléshez, mely az „önálló rendelkezés”-ről szól; de arról persze nem szólott, hogy ez a javaslat az országot éppen az önálló rendelkezéstől fosztja meg; mert ez által a javaslat által az Ausztriával való mostani állapotot akarja a kormány továbbra is fentartani. Valóban leverő és kétségbeesítő gondolat, hogy akadnak magyar emberek, országgyűlési képviselők, a kik akkor, a midőn Ausztriának vérünket kiszipolyozó polyp karjai négyszáz esztendő óta először bocsátottak el bennünket, nem arra törekednek, hogy ezekből a karokból végkép kiszabaduljunk, hanem gyáva módon oda állanak az eltaszító karok elé, azt mondván, hogy csak szivjad tovább is a vérünket. Igen, Miskolcz városészaki vásárolt kerületének országos képviselője: Láncai Leó is ezek közé tartozik, a vasárnapi eszem-izsom alkalmával ő volt az, a ki elhebegte nagy együgyűen, hogy „Magyarország függetlenítésének, a mely jogos eszménye lehet minden magyar politikának, minden előfeltétele még nincsen megadva.” Igy okoskodni csak az okoskodhatik, a kinek hazafiai érzése nincs, csak szolgálattelke van. Hát 1848/49-ben, midőn derék apáink, a nemzet félistenei véreket ontották a szabadságért, hazánk függetlenségéért és tegyük föl, hogy a világosvári gyásznapok és az aradi hóhérság nem következik be, hanem teljes mértékben sikerül Magyarországnak függetlenségét kivinni, Ausztria rablánczát lerázni, ugyan édes képviselő ur, mit gondol, vajjon ezek a mi dicső szabadsághőseink

abban a pillanatban fölvettek volna-e újra Ausztria lánczait? Az ön okoskodása szerint így kellett volna cselekedniök; mert hiszen Magyarország függetlenítésére az „előfeltételek” akkor még annyira sem voltak „megadva”, mint ma. Az ön okoskodása szerint tehát merő oktalanság, valóságos örülség volt az 1848-iki szabadságharcz, mert hiszen nem volt meg a függetlenséghez a kellő „előfeltétel”. Azok a dicső félistenek az Ön okoskodása szerint mind futó bolondok voltak, mert minden „előfeltétel” ismerete nélkül ontották véruket és elháltak a csatamezőn, pedig tudhatták volna az istenadták, hogy Ausztria nélkül mi nem élhetünk. Ma a magyarok istenének örökös gondviselése folytán odajutottunk, a hol négyszáz év óta még nem voltunk, hogy Ausztriának rabláncza önként lehullott lábainkrol, minden harc és vér nélkül törvényeink alapján kimondhatjuk függetlenségünket, tehát ott vagyunk, a hol 1849-ben lettünk volna, ha szabadságharczunkat a muszka hatalom vérebe nem fojtja. Szabadok és függetlenek lehetnénk és önök t. képviselőink ezt nem akarják. Önök azzal a híres „önálló rendelkezés”-ről szóló törvényjavaslattal ismét Ausztria jármába akarják hurczolni a nemzetet Többszámúban mondtuk a képviselőinket, mert Szemere Attila is az ő szintén gyarló pohárköszöntőjében azt fejezte ki, hogy a politikai helyzetről Láncai Leó már nyilatkozott, s ebből az következik, hogy az ő politikai nyilatkozatát magáéva tette. De legyenek róla meggyőződve, hogy az önök szégyenteljes, hazaáruló javaslata nem fog törvényerőre emelkedni. A magyar nép ereiben még buzog a honfiai vér s azt az alkalmat, melyért már négyszáz év óta imádkozunk s mely ime isten jóvoltából bekövetkezett, nem engedjük eredmény nélkül elszalasztani. Ha önök, t. képviselőink, a rab-szolgaság lánczait tovább is csörgetni akarják, am csörgessék; de a nép milliói nem tartanak önökkel. A nép nem tűri tovább a zsarnokságot, mint egy ember fog talpra állani s szét fogja vágni az Ausztriához lúzó köteleket, mindenáron, még ha vér csöppen is utána.

(—b.)

A „SZABADSÁG” TÁRCZÁJA.

A légyott.

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —

Körülbelül egy hónapja, hogy megtörtént az eset, melyet elmondani akarok. Nem is illenék talán elmondani sem, mert tudom, hogy bizonyosan csak kinevetnek, de hát úgy áll a dolog, hogy valóban megtörtént és még mai napig sem tudom elképzelni, mikép lehettem annyira balek, hogy belementem ebbe a furcsa kis históriába.

Soha nem hittem volna, hogy akadjon olyan leány is a világon, a ki szerelmes tudna lenni belém. Belém, az igénytelen irka firkászba. És ime, mit tapasztalok? Egy napon — megjegyzem, hogy szép, verőfényes őszi délután volt s mint mondtam, egy hónapja lehet — arról kellett meggyőződnöm, hogy tudtomon kívül meghódítottam egy előttem ismeretlen, de bizonyára szeretetreméltó kis hölgyecske ideális szívecskéjét.

Pénteki nap volt. A pénteket pedig a legtöbb ember szerencsétlen napnak tartja. Én, megvallom, eddig még soha nem tartottam annak, sőt talán még jobban szerettem a hét többi napjához is (ilyenkor mindig rendszeren finom turóscsuszával kedveskedett a háziasszonyom) aztán meg babonás sem vagyok és így semmi rendkívülit nem tulajdonítottam e napnak.

Egy hónap óta azonban ki nem állhatom a pénteket s midőn már közeledni látom és

reá gondolok, valami kinos borzongás fut végig egész testemen. Idegeim mintha megmerevednének. Szóval irtózom ettől a naptól s bizonyosan, ha nem lennék ember, éppen úgy megugatnám, mint a kutya a holdvilágot.

Átkozott nap lett előttem a pénteki nap, olyan vészjósló, a milyen szeretett volt eddig. Isten őrizzen, hogy valami különös, valami rendkívüli dolgot tegyek e napon azóta, — azóta a péntek óta, a midőn olyan boldognak képzeltem magam, hogy még a finom turóscsusza sem esett jól a nagy lelki boldogság miatt.

De hogy a dologra térjek, hallják meg első szerelmem érdektelen kis történetét.

Tehát azon az előttem annyira emlékezetes pénteki napon, a mint ebédre hazatértem, íróasztalomon egy rózsaszínű keskeny kis levélkét találtam. Egy ibolya-illatú kis levelet, a melyre gyöngéd női kezek írták volt fel azt a két soros czimet, melynek minden egyes betűje előttem egy örökkévalóságnak látszott.

Először — megvallom — kételkedően vizsgálgattam meg elől is, hátul is, vajjon nem tévesztett-e utat? De nem, Csakugyan nekem szólt. Helyben lett feladva s — különös — nem volt rajta bélyeg. (Hat krt fizetett érte a háziasszonyom.)

Bizonyosan izgatottságában feledte el reáragasztani a kicsike, vagy pedig gondolta, hogy bélyegtelenül biztosabban kezeimhez jut, lehet különben az is, hogy nem volt reá pénze.

Bárhogy lett légyen is, csak hogy itt van!

Ördög vigye azt a bélyeget, azt a hat krt midőn talán a jövődöbéli boldogságom van szóban! — Izgatottan bontottam fel a balszélén s mohón kezdém olvasni az apró, sűrű sorokat. — Tartalma a következő volt:

„Mikép lehetne szabadulni azon boldogtalan szerelemtől, melyet oly fiatal ember iránt érzünk, kiről bizonyosak vagyunk, hogy irántunk közönyös s szíve már másért dobog? Kerestem feledést mulatóságban, de az még inkább lehangolt. Feledni önt képtelen vagyok. Képe mind jobban vésődik szívembe. Hogy még egyszer láthassam, legyen vasárnap d.-u. 3—5 óra közt a népkertben. Beszélni akarok Önnel. Ha akadályozva lenne, választát poste restante „Gusztáv” czimére kéri

az ön barna imádója.”

Szóról-szóra ez állott a levélben. Nehány másodpercig nem tudtam hova lenni az izgatottságtól. Tehát szeret egy kis barna, a kit én magam nem is ismerem! De hát miért írja azt, hogy bizonyos felőle, hogy mást szeretek és iránta közönyös vagyok? Honnan veszi ezeket, holott soha nem ismertem őt! Tréfa ez, álom vagy gúnyt akar talán belőlem űzni? . . . Szerelmes belém! Én belém! Hát lehet én belém szerelmes valaki?? . . .

Önkénytelenül a tükörbe pillantottam. Az arcom piroslott az izgatottságtól . . . valami jóleső zibongás fogott el s — aztán elolvastam az apró sorokat még egyszer s aztán isten tudja hányszor, végre is azon vettem magamat észre, hogy kezdek szerelmes lenni. Igen, szerelmes. Én, a ki soha

— **A prioritás joga.** Falk Maxi a mi szeretett Plátónkat a *szabad uszóhoz* hasonlította, ki az uszás szabályait és az uszómeister tudományát megveti, hanem azért nagyszerűen uszik. Abban igazat adunk Maxinak, hogy Plátónk a tudományával, még az uszásban is hadilábon áll, de a többiben már csak a *félhivatalos* tányérozását látjuk. Bókol a gazdájának, mint bókol a szintén zseni Szaparynak és bókol majd az ezután következő Bécsből kirendelt szabad és nem szabad uszóknak.

Ám a prioritás jogáért hajba kell vele kapnunk, mert mi valánk, a kik Plátóban a szabaduszt felfedeztük és legelső megénekeltük lapunk f. évi október 20-iki számának vezércikkében irván róla ezeket:

„Mi ezt az embert máshoz hasonlítani nem tudjuk, mint a folyóba dobott *tökhöz*. Ott uszik a viz tetején és balgán azt hiszi, hogy ő ad irányt a viz folyásának. A kiálló szirteket kerülni nem tudja, mert a tők nem öntudatos lény. Beleütközik egytől egyig minden szirtbe. Ütközésnél, mint minden, a mi üres, nagyot kondul, mire a szemlélők hangos kacajra törnek ki, de a tők ezzel nem törődve uszik tovább. Ragadja és fentartja őt a tehetetlenség és üresség“.

Apellálunk olvasó közönségünkre, hogy kié a *szabaduszó* elnevezés prioritása és ki hasonlata találóbb? Tessék egészen eltekinteni attól, hogy a nagy szabaduszó tők egy akadályba megint beleütközött!

Megnyitó beszéd.

(A miskolci mezőgazdák egyleti helyiségének megnyitása ünnepén, 1897. december 5-én, elmondta: Csorba József, az egylet elnöke.)

Tisztelt Tagtársaim!

Örömmel üdvözlöm önöket ezen, egyletünknek ünnepélyes megnyitására szánt napon. Örül a szívem, hogy ily számban összegyűltünk, mert a közérdeklődésben ügyünk sikerének biztató zálogát látom.

Ünnepélyünk már is sikerült, mert nem a külsőségekben, nem a zajban és pompában áll az igazi ünnep, hanem a részvétel buzgóságában és a szívek lelkesedésében, de nem is akar ez a mi ünnepélyünk egyébből

állani, mint hogy egyletünk megnyitásának ezen első napján emelkedjék fel lelkünk, gondoljuk meg és érezzük át azokat a célokat és feladatokat, melyeket el akarunk érni és véssük emlékezetünkbe, hogy mindig szemeink előtt álljanak irányadóul.

Kedves tagtársaim! Aggódva fogtunk a dologhoz, mert az eszme bár helyes, de az emberi természetben rejlik a bizalmatlanság és kételkedés minden újítás iránt, vajjon sikerül-e járhatlanságunkban még pártolás esetén is az egyletet tényleg szervezni s megalkotni. Hála az Istennek, a gazdáközönység legnagyobb része (nehány elfogult kivételével) helyesen fogta fel a dolgot; belátta, hogy a magunk művelődésének és saját érdekeink ápolásának kérdésében önmagunkra vagyunk utalva, lelkesedéssel csatlakozott az ügyhöz mindenki, számosan iparos polgártársaink közül és anyagi áldozatot nem kímélve, igyekezett azt előmozdítani.

Miután így az erkölcsi és anyagi pártolás folytán az alap biztosítva volt, azok, kik meg lettünk bizva az egylet szervezésének, berendezésének, életbe léptetésének munkájával, azt serényen és buzgalommal végeztük és ime, ma az egylet megnyitásra készen áll.

Tisztelt tagtársaim! A mai kor jelszava az egyesülés, az egyesek gyengésege egyesülve erőhatalom lesz; mint a természetben a magánosan álló fát könnyen elsodorja a vihar, míg az erdő felett megtörik annak hatalma, a mely zugva, koronáját rázva dacol azzal.

Az egyesülés eszméje ott van a legmagasabb politikában, mely a világ sorsát intézi, ott van a tudományos intézményeknél, az ipar és kereskedelem nagyobb, kisebb vállalatánál, ott van a gazdasági törekvésnél; a természet, az ember dajkálkodó édesanyja vezette őt az egyesülés eszméjéhez, mert a természet mindég jót és igazat akar, az ő munkájában a legnagyobb bölcsesség nyilatkozik és ebben a bölcsességben Isten szava szól hozzánk.

A hangya bámulatos ösztönével, példabeszéddé vált szorgalmával nagy társaságokat alkot, abban él, folytonosan munkálkodik, szerez, gyűjt és télen boldogan élvezi szorgalma jutalmát.

A méh egész köztársaságot, birodalmat alkot, melynek millió és millió tagja munkálkodik, gyűjt, zsongva járja be az erdő, a mező, a kert virágait s az együttes munka, a közös törekvés eredményét megosztja az emberiséggel magával. A növényvilág ily társasélete alkotja a rengeteg erdőt, az arany kalászszal ékes vetéseket, buzaföldeket, a lélek vidámságára rendeltetett bortermő szőlőhegyeket. Ez az egyesületi törekvés alkotja párakból a fellegeket, hogy millió és millió esőcseppek által megkövítettse, megáztassa a földet, hogy kenyeret, gyümölcsöt adjon az a nép millióinak. Száz és száz, ezer és ezer patak alkotja a nagy folyamokat, magát a tengert, mely gyöngyöket terem mélyében, óriás hajókat hord hullámain.

Az emberek egyesülnek egy hit, egy vallás elveiben s megalkotják az egyházat, a különböző felekezeteket, egyesülnek a polgári életben, egy nyelvben egy alkotmányban, megalkotják a nemzetet s a hazát.

Nekünk is van hazánk, egy sokat szenvedett, de dicsőségben is gazdag hazánk, mely immár ezer esztendeje, hogy mint a keresztység, az európai civilizáció védője, Isten különös gondviselő kegyelméből él, alkot, hat, igyekszik lépést haladni a számrá, kulturára nézve nagyobb nemzetekkel.

Nem teljesült a baljósó ama jóslata, hogy szeretett hazánk, nemzetünk, mint a hullámtól vert sziget elsüllyed, eltűnik a népek tengerében. Nem, mivel volt három védője: szép nyelvéhez való hű ragaszkodása, hazaszeretete és szabadságszeretete.

Ez a három talizmán tartotta fel ezer éven át. De még ma talán ezek sem képesek a nemzeteket feuttartani, a munka, a tudomány, az egyesülés lett a jelszó minden téren, a mit gróf Széchenyi István a legnagyobb magyar kezdett hirdetni, ime teljesen megvalósult, egyesületek viszik keresztül a haladás eszméit és ma a gyakran széthúzó magyar nép is vállvetve munkálkodik.

A nagy példákat követik mindenütt, a főváros, a nagy városok mintaképei lesznek a kisebbeknek, mert ezekben is lüktet a nemzet vére, ezekben is oly hazaszerető polgárok laknak.

Szeretett szülővárosunk, *Miskolc* is lázas tevékenységgel halad előre minden téren,

nem tudtam eddig, hogyan lehet az ember szerelmes!

Elhatároztam magamban, bármi történjék is, ott leszek a kijelölt helyen. Negyvennyolc óra választott el a találkozástól . . . az a negyvennyolc óra hosszabb volt nekem akkor, mint máskor egy hét . . . vártam tehát remegve, lázasan, elképzelve a helyzetet, minden lehető és lehetetlen formában.

Álmomban folyton az ő *bájos* alakja lebeggett lelki szemeim előtt. Mint alacsony, molett kis leányka állott előttem, kék szemekkel, mosolygó rózsapiros arczczal, hullámozó fekete haja költői rendetlenségű fürtökben omlott alá vállaira . . . Oda borultam lábai elé, hogy bevalljam: szeretem, örültem szerettem . . . Ekkor egy koppanást hallottam, vagyis inkább éreztem, a mire aztán hirtelen vége lett az álomnak és felébredtem.

A koppanás az ágyam szélétől eredt, melybe a fejemet találtam beleütni teljes erővel a boldogító álomban. (Bizonyosan ép' akkor borultam a kicsike lábai elé) De hát a szerelem hosszútűró s így akarva — nem akarva, nekem is túrnóm kellett azt a csekélyke kis daganatot, a mely éppen a homlokom balrészén igyekezett ijesztő formát adni különben is nem éppen szabályos arczomnak.

A következő éjen meg éppenséggel nem tudtam aludni. Hiába erőszakoltam az álmat, csak nem jött a szememre. Mily jól esett volna pedig még egyszer átismételni azt a koppanást. Nem sikerült. Álmatlanul, ébren töltöttem az egész éjtel, vigasztalódván azon, hogy annál edesebb, annál boldogítóbb az álom majd a találka után . . .

Végre nagynehezen elérkezett a délután. Az ebéd alatt a háziasszonyomnak különösképpen tetszett a czipferblattom (megberetvalkoztam az ünnepélyes alkalomra) és nem győzte eléggé csodálni vig kedélyemet. Sohasem látott vidám hangulatban eddig. De hát tudja is ő, mi az, midőn az ember abban a boldog illúsióban ringatja magát, hogy szerelmes . . . ?!

Három óraker lévén a találka idejének kezdete, még arra is jutott időm, hogy elmenjek Sándor barátomhoz. Hadd lásson hát ő is egyszer vígan, ha már eddig buskomornak, életuntak tartott!

Csaknem ajtóstól rohantam be hozzá s annyira szokatlannak találta ebbeli különös viselkedésemet, hogy félve húzódtott előlem hatra a szoba másik oldalára, szentül azt híven, hogy tisztára megőrültem.

Végre felvilágosítottam a helyzetről és meggyőzttem, hogy sem örült, sem részeg nem vagyok, hanem annál inkább boldognak érzem magam, t. i.: szerelmes vagyok. Ekkor aztán ő kerekedett felül, megölelt s még meg is csókolt örömeiben.

— Látod, látod, mindig mondtam neked, hogy megjön a kedved, csak egyszer megtudd, mi az: *szerelmesnek lenni!*

(Ő ugyan halálosan szerelmes volt a kis szőke Irénkébe.)

— De hát, hogy ilyen hirtelen? — kérdé. Talán valamelyik színész . . . talán éppen a kis Anna kerített a hálójába, mi? . . . Sokat forgolódta körülötte.

— Nem, dehogyan is, — hova gondolsz — azaz, hogy . . .

Nem tudtam, hogy mit szóljak? Nem akartam előtte elárulni a titkomat.

— Hát — tudod — annyiból áll a dolog, hogy hát . . . tulajdonképpen jóformán még eddig magam sem tudom, kibe és mibe vagyok annyira szerelmes, — asszonyba-e, lányba-e — csak éppen hát úgy érzem, hogy az vagyok . . .

— Ej, te titkolódzó don Juan! Nem akarod elárulni ugy-e? Bizonyosan tőlem félted a kicsikét! No, nem is kutatom, nem keresem, nem akarom elvenni a kedved, — majd kitudjuk később — te, te titkolódzó hős-szerelmes!

Kaczagott jóízűen. Aztán megkínált egy pohárka vaniliával. Láttam, hogy erősen készült valahová, nem akartam visszatartani. Észrevette, hogy távozni készülök.

— No, no, ne sies. Együtt megyünk egy darabon. A Lina néni születésnapjára vagyok hivatalos. Tudod, ott lesz az Irénke is, a Katóka is, hát ki kell csinositanom magamat. Nem akarok előttük szégyent vallani. Három órára kell ott lennem, még van idő . . .

Olyan különös hangon mondta mindezt, hogy nem akartam elhinni. Persze, hogy nem lehet igaz, hogy is lenne! Vagy a Lina néniének egy évben háromszor is van születésnapja! Vagy hazudott. Ebben az esztendőben legalább már ez harmadik eset, a midőn a Lina néni születésnapjára megy. Bizonyos, hogy sántikál valamiben!

Három óra felé csakugyan el is indultunk s együtt mentünk a Fürdő-tér sarkáig. Ott elváltunk. Ő az Avasnak tartott, én pedig sietős léptekkel vettem utamat a Népkert felé.

egyesületi törekvéseket látunk a tudósok, művészek, a megyei, városi hivatalnokok, ügyvédek, orvosok, iparosok és kereskedők egyleteket alkotnak s így kívánják magokat művelni s tovább képezni.

Szeretett gazda- és tagtársaim! csak mi voltunk még elmaradva, csendes hallgatásba merülve, mi mezei gazdák, a kik pedig nagyon is számot tevő részt képezünk ebben a mi iparosnak nevezett városunkban. Nekünk nem volt közös célunk, közös törekvésünk, egyesületünk, a hol az ügyis terhes mezei munka után, mikor arra alkalmas idő van, találkozhattunk volna időnkint és rendszeren, hogy így megismerjük egymás gondolkodását, törekvését, hogy kicseréljük véleményünket, eszméinket s egy közös cél felé haladjunk. Sokáig kellett várni, a mig az idő elhozta, megadta nekünk is az alkalmat. A módot, hogy megalakítsuk a miskolczi mezőgazdák egyesületét.

De mintha azt a nagy mulasztást akaránk egyszerre helyrehozni, oly nagy lépést tettünk, hogy igazán szent örömezés hathatja át lelkeinket.

Ime, saját hajlékunkban, a kezdetben szép reményekre jogosító berendezéssel van egy központunk, a hol a nap bizonyos óráiban bizalmasan találkozhatunk, kezét szoríthatunk, egymással megbeszélhetjük ügyes-bajos, sőt családi dolgainkat, s így gyakorolhatjuk a barátság s testvériség erényeit, a hol lapok állnak rendelkezésünkre, a melyeket kiki olvashat, hogy lelkét, szívet mivelje, ismerete látóköre határait szélesítse. Van könyvtárunk, mely nyitva áll mindenkinek, ki tagja egyesületünknek, hogy szeretett hazánk zengő nyelvében irt műveket olvassathassunk, azokat családunkkal megismertessük, együtt nemesen töltsük el az időt, az olvasásokat felhasználjuk művelődésünkre.

Tisztelt tagtársaim! A mezei gazdák társas egyesületének ez első összejövetelén szívből üdvözlöm újra önöket, a mily örömet hatja át lelkemet ebben az órában, oly buzgón kérem Istennek áldó kegyelmét munkásságunkra. Engedjétek meg, hogy felhívásomban hozzátok intézett kérelmemet újra megújítom, látogassatok ez együletet, tisztos agg társaink, tapasztalataitokból merített jó tanácsotok vezessétek az ifjabb nemzedéket, jöjjetek ide ti vezérférjak, kiket éltetek leg-

szőbb korában talált együletünk megalapítása, kiknek tevékenységétől várja együletünk felvirágzását, hívjátok el ide ama kételkedő férfiakat, győzzétek meg őket ez intézmény nemes, hasznos és szükséges voltáról — és végül jöjjetek ide kedves ifju tagtársaink — emez épület, melynek csak alapját tesszük le ez ünnepélyes pillanatban, ti reátok vár s ti vagytok hivatva, már a természet kirelhetetlen törvénye szerint is, hogy ennek általatok épített tetőzetén, diadalmasan lengesse a kitűzött zászlón, együletünk keletkezése és fennállását jelző hosszú évszámot.

A mezei gazda vet, Isten adja az aratást, adja az ég, hogy a mi most erkölcsi és szellemi tekintetben vetettünk, annak gazdag aratását megérjük.

Ebben az édes reményben, együletünket a miskolczi mezőgazdák társas-egyletét ezenel megnyitottnak jelentem ki.

Levél Amerikából.

— Kivándorló sorsa. —

Érdekes levél ez egy bus magyartól, aki keveselte az itthoni állapotot és mint annyian, azon hitben ringatózott, hogy Amerikában csőstől hull majd a szerencse.

És csalódott, mint annyian. Most már szeretne hazaröplülni, de nincsen sem szárnya sem pénze. Tehát tengődik, nyomorog az idegenben és a sok baj között még a honvágy gyöttrő fájdalmait is át kell szenvednie. Ilyen állapotban írta haza a feleségének ezt a kesergő levelet:

„Kedves jó feleségem! Reszkető kezekkel írom e levelet hozzád, kívánva, hogy jó egészségben találjon téged kedves hiteztársam. — Itt vagyok már lelkem, Amerikában, idegen népek közé téve. Sok volna azt leírni, amiken keresztül mentem, mióta hazulról eljöttem. Megvert a jó Isten, amiért elhagytam drága hazámat, amiért kicsinytettem az ottani életmódot. 13 napig hanyta az oceán hajónkat, mig partot értünk, 13 ezerszer eszembe juttatva az ember könnyelműségéből eredő megérdemelt büntetését. Mig a tengeren voltam, azért imádkoztam, hogy partra jussak, most pedig ezért, hogy minél hamarabb tengerre szállhassak, hogy még egyszer drága hazám földjére borulhassak, téged kedves feleségem megölelhessek, kedves jó anyámat s szere-

tett nővéremet megláthassam. Már harmadik országában vagyok az Egyesült-Államoknak, — mindig munka nélkül, éhezve rongyosan.

Szomorú sorsa van itt a magyar embernek.

Az a pénz, mit magammal hoztam, itt elenyészett, mert egy amerikai forintért 2 forint 50 krt kell adni magyar pénzben. Már ahol most vagyok Clevelandban, Ohio állam fővárosában, csaknem minden gyárat megnéztem, sorra jártam, de nekem való munkát, mely mellett egészségem meg tudnám őrizni s életveszélynek kitéve nem lennék, nem tudok kapni. Nincsen a mindennapi életre való pénzem sem, nemhogy utiköltségem volna a hazautazásra.

Pennsylvania-ban kaptam volt munkát a szénbányákban, de mikor 2—300 m.-nyi mélységben a föld gyomrában hanyatt fekve kellett a szemet vágni, a mellem elszorult, köhögés vett rajtam erőt s fel kellett a géppel magamat húzatni. Nem irhatsz még hozzám kedves feleségem levelet, mert még nem tudom, melyik országban állapodom meg. Légy türelemmel: Isten keze, mely ide kivezetett, addig utamban megőrzött, megsegít engem a hazajutás ezernyi veszélyei közt is. Óh. ha még egyszer hazajuthatnék, lennék oly mértékletes, dolgozó és hasznos polgára szeretett édes hazámnak, mint a milyen szegény édes apám volt.

Ahol most vagyok, innen a hazajuthatás 120 dollárba kerül, a mi pénzünk szerint 300 forint. Üdvözlök minden ismerőst, titeket pedig sokszor csókollak. Most is szüntelen ezt imádkozom: Én édes Istenem, alázattal borulok le előtted és esdve kérek, bocsásd meg nekem, szegény bűnös szolgádnak, hogy drága hazámat, mint könnyelmű hűtlen fia elhagytam, tekints le reám könyörülő Ur Isten és segíts vissza még egyszer a szent honban levő egyszerű, de feledhetetlen kedves családi tűzhelyemhez, melyet egy páratlan jószívű nő s hű feleség tett azzá, hogy azután lehessen odahaza még ernyedetlen szorgalommal munkálkodó honpolgár, békés családfő, vagy megtörve a kiállott sanyaruságok alatt, magyar hazám földjén haljak meg és magyar földben pihenjek!”

H I R E K.

— **Megei közgyűlés.** Borsodvármegye törvényhatósága jövő hétfőn deczember hó 13-án délelőtt 9 órakor rendes közgyűlést tart, melynek napirendjére sok nagyfontosságú tárgy van kitűzve. A 49 pontban elősorolt tárgyak szabályos előkészítése végett folyó évi deczember hó 12-én d.-e. 9 órakor állandó választmányi ülés, ezt megelőzőleg pedig deczember 11-én d.-u. 3 órakor pénzügyi szakosztályi ülés tartatik.

— **A villamos vasut és a hó.** A mezőgazdák nagy öröme megjött a hó. Csütörtökön és pénteken csaknem megszakítás nélkül folyton esett s körülöttünk ma fehér a világ. A csengő szánok vigan futnak végig városunk utcáin. Örül mindenki, csak a villamos vasut intézősége szomorú. A bokaig érő hó miatt tegnap a villamosvasuti forgalom egész délutáni 3 óráig, — mikor a hóesés megszűnt — szünetelt. A kocsik a vasut egész vonalán vesztegelték. Hiába indította a kocsivezető, a kerekek forogtak, de a kocsik nem ment. A bajban lévő kocsikat mindenütt nagy csoport nép vette körül. Persze, a vicczek sem hiányoztak. A Korona-szálló előtt történt. A villamos kocsit sehogysem akart indulni. A fiakkeres kocsisok arca természetesen gömbölyűvé vált a nevetéstől. Egyszer egy fiakkeres kocsis odaszól a villamos kocsivezetőnek: „Ne fogjam elibe a két szürkét?” — Ugy látszik, a villamos vasut a téli hóesések alkalmára nincs még berendezve. Az üzletvezetőségnek azonban jövőre nézve gondoskodnia kell, hogy ilyen forgalmi mizériák ezután ne történjenek.

... A kis barna még nem mutatkozott semerre sem. Elgondolkozva sétalagattam a kanyargós utakon s egyszer csak láttam, hogy az én Sándor barátom lassu tempóban közeledik szintén errefelé. Óvatosan egy bokor mögé állottam, hogy észre ne vegyen.

Odaérve, leült a közelemben egy padra s várt türelmélen. Végre is nem állhattam meg, hogy meg ne szólítsam. Oda lopódtam a háta mögé.

— Sándor, elkézel a Lina nénéd születésnapjáról.

Összerezcent. Mindjárt láttam, hogy jelenlétem legkevésbé sincs inyére. Némi kétkedéssel fordult felém.

— Kilested úgy-e, hogy hová jövök?

— Ellenkezőleg, úgy veszem észre, te kémkedel én utánam!?

— Mit keresnél te itt?

— És te?

Nem szóit semmit. Nagy lelki nyugalommal kivette a jegyzőkönyvecskéjét s egy fehér lapot adott át, hogy olvassam el...

Mi ez? Álom vagy való?! Hasonmása az én levelemnek azzal a különbséggel, hogy nem rózsaszínű, hanem fehér, de az irás, az egyes vonások, a szöveg szóról-szóra az!

Pillanat alatt tisztában voltam a helyzettel. Valaki csunyan rászédte őt is, engem is. — Erőltetett mosolylyal, szónélkül visszaadtam a levelet.

— Most már tudod, hogy mit keresek itt?

— kérdé mosolyogva.

Nem szóltam rá semmit, hanem én is kivettem a tárczámat és átnyújtottam neki a

rózsaszínűt. Elolvasta, de ő sem szóit rá semmit, de nem is mosolygott tovább.

— Most már te is tudod, hogy mit keresek itt?

Aztán úgy néztünk kérdőleg hol egymásra, hol a levelekre.

— Rászédtek bennünket, pajtás.

— Ugy látszik.

— Nemcsak látszik, de bizonyos!

De már ekkor elmúlt a jókedve neki is, meg nekem is. Leültünk egymás mellé s kezdtük találgatni az írásból, hogy vajjon ki üzhette velünk ezt az éretlen tréfát? Gondoltuk, hogy a kis Róza, a szőke Etelka, avagy talán éppen a bájos Irénke, de bizonyos egyikünk sem volt benne. Felszedtük tehát a sátorfát s méltó boszankodással hagytuk el a helyet.

A Sándor később egész uton kaczagott az esetlen tréfán, — én pedig bosszankodtam.

Tessék! ez egyszer akartam szerelmes lenni és nem sikerült. Később már belenyugodtam volna a változhatatlanba, csak legalább ne került volna áldozatba is! Mert — nem is számítva a fáradságot — új kalap, új czipő, új nyakkendő volt a bére, aztán husz krajczár a borbélynak, hat krajczár a levélért a háziasszonyomnak, — nem is említve a martyromságot, melyet a koppanás miatt elviselni kellett...

Ezért nem hiszek én ezentúl a pénteki napban...

Carolus.

— **Gyászír.** *Mohilla* Károlyné szül. *Bárony* Ilona úrnő, szívszélhűdés következtében csütörtökön Budapesten elhunyt. A hirtelen jobblétre szenderült kedves, ifju nőben *Bárony* János városi tiszt ügyész s pártunk alelnöke szeretett nővérét siratja. Temetése ma délután lesz Budapesten. Nyugodjék békében!

— **Halálozás.** *Geiger* Simon, a miskolci ipar- és kereskedelmi kamara irodatisztje szerdán, hosszas szenvedés után elhunyt. A még oly ifju, szorgalmas és buzgó tisztviselő elhunytáról a következő gyászjelentést küldték be lapunknak: „A miskolci kereskedelmi és iparkamara mély fájdalommal tudatja, hogy öt éven át buzgó irodatisztje: *Geiger* Simon reményteljes életének 24-ik évében folyó évi december hó 8-án, hosszú szenvedés után elhunyt. A megboldogult hült tetemei f. é. december hó 10-én (pénteken) délelőtt 10 órakor fognak Régiposta-utca 10. sz. alól örök nyugalomra kísértetni. Miskolcz, 1897. évi december hó 9-én. Béke emlékének!”

— **Eljegyzés.** *Békefi* Andor, fűszer- és csemege-nagykereskedő eljegyezte *Schloss* Amália kisasszonyt, *Schloss* J. L. pozsonyi bútorgyáros leányát.

— **Charousek Rezső Miskolczon.** A miskolci ev. ref. főgimnázium „Ifj. olvasó- és sakk-köré”-nek tagjait váratlanul lepte meg *Charousek* Rezsőnek, Európa egyik leghíresebb sakkozójának, a legutóbbi berlini sakk-torna győztesének megjevénése, midőn ő a sakk-körbe 1897. december 9-én *Papp* Jenő posta-hivatalnok és *Szabó* Barna tanár kíséretében ellátogatott. *Charousek* különben e főgimnáziumnak volt ezelőtt 7—8 évvel növendéke s már itt, a régóta fennálló olvasó-körben kezdte meg a sakkjáték tanulmányozását, s a legszeleesebb őszi időben, a leglucskosabb tavaszi, vagy a leghavazóbb téli napokon is bejött lakásáról, a vasutról, hogy kedvencz játékaival foglalkozzék. Tegnapelőtt este, midőn a körbe feljött, itt ép az idei I. sakk-verseny folyt; de a versenyzők félbehagyták játékukat, habár ő buzdította a tagokat játszmaik folytatására. *Vitéz* Győző ifj. elnök felkérte a nagy mestert, legyen szives eljátszani a kör egyes tagjaival egy játszmat. *Charousek* örömmel beleegyezett s a két legjobb sakkozó: *Keszlerbauer* és *Steiner* álltak ki vele, s habár két ellenfelének az összes jelenlevők segítettek, a mester néhány rövid lépés után ellenfeleit mind legyőzte. A fiatal művész finom és szives modorával különösen megnyerte a tanulóságot s felvilányozta egészen néhány, a sakk-köréből vett adomájával. Másfél órát töltött a diák-csapat közt s hisszük, hogy a tanulók mindegyikének felejthetetlen lesz ez este, melyet szerény s igénytelen körükben a világ egyik legnagyobb sakkozója, *Charousek* Rezső töltött.

— **A miskolci ipartestület** előjárósága, a mult szerdán tartott ülésében elhatározta, hogy mint a mult években, úgy a jövő farsangban is — a létesítendő „Iparos-kör” alapjára, — a szokásos tánczvizalmat megtartja. Az elnökség vezetése alatt megbízott rendező-bizottság tehát serényen hozzálátott a vizalom rendezéséhez — és mint értesülünk — abban állapotott meg, hogy a *tánczvizalom* 1898. évi január hó 29-én a „Korona”-szálló disztermében fog megtartani. Az ipartestület, a mely feladatául tűzte, a kézműiparosok tömörítését, érdekeik kölcsönös előmozdítását, egy létesítendő társas kör megvalósítása által megszilárdítani, már évek óta törekszik arra, hogy az *Iparos-kört* megalkathassa, azon törekvésnek valószínűsítése immár odáig érlelődött, hogy reményt táplál arra, hogy az az ipartestületi házépítési ügynek kedvező megoldása esetén már a legközelebbi évben valószínűsít nyer. Az ipartestületi előjáróság tehát a midőn ezuttal is hivatását átterezve, módot s alkalmat kíván nyújtani egy kedélyes est által a szórakozásra, másrészt párosítja ezt a közérdek és művelődés szép és magasztos eszméjével s így

következtetve a multból hisszük, hogy rendező tánczvizalma, a mely polgári körünkben mindenkor kedvező fogadtatásra talált, úgy anyagi, mint erkölcsi tekintetben sikerülni fog.

— **A miskolci izr. ipartársulat** január hó 16-án tartja meg a „Korona” disztermében jótékonycélu tánczvizalmát, melynek lady-patronesse-i tiszttségére *Pollák* Lajosné úrnőt sikerült megnyerni. A rendezőség élén *Edelman* Mórral most is buzgó fáradsággal igyekszik azon, hogy e tánczvizalom méltó utódja legyen elődeinek.

— **A miskolci terménycsarnok** 1897. évi december hó 12-én, vasárnap este saját helyiségében házi estélyt tart. Az estély kezdete 8 órakor. A vacsorát táncz követi. Tagok által bevezetett vendégek szívesen látatnak.

— **Karácsonyfa-ünnepély.** A miskolci róm. kath. nőegylet ez idei karácsonyfa-ünnepélyét e hó 18-án fogja megtartani az érseki leánynevelde nagytermében.

— **Farsangi naptár.** A városunkban tartandó mulatságok, ünnepélyek és hangversenyek sorrendje a következő:

Január 2-án: A borbély- és fodrász-ifjak tánczvizalma a Koronán.

Január 6-án: Az izr. nőegylet tánczvizalma a Seper-szállóban. (Lady-patronesse: dr. *Gencsi* Samuné úrnő.)

Január 8-án: A miskolci ev. ref. női filléregylet bálja a Koronán.

Január 9-én: A Zenekonzeratórium nyilvános hangversenye a Koronán.

Január 14-én: A közművelődési egyesület nagy estélye a Kossuth-szobor javára.

Január 15-én: A róm. kath. nőegylet tánczvizalma a Koronán. (Lady-patronesse: dr. *Tarnay* Gyuláné úrnő.)

Január 16-án: Az izr. ipartársulat tánczvizalma.

Február 12-én: A könyvnyomdászok bálja a Korona-szálló disztermében.

— **Kitünő porhanyós diós- és mákospatkók,** ragyogó karácsonyfa-díszek kaphatók a *Megay*-féle cukrászdában és annak fióküzletében. Erzsébet-tér, a gőzfürdővel szemben.

— **Alapos oktatás felnőtteknek!** Az egyszerű és kettős könyvvitelt, kereskedelmi levelezés és számvetést, szép- és helyesírást, valamint a váltóismét a legújabb gyakorlati és könnyű felfogásu tanulmányterem alapján minden írástudó nálam, úgy magyar, mint német nyelven a legrövidebb idő alatt alaposan megtanulhatja. **Sproncz Dávid,** néptanító. Lakik: *Kis-Hunyad-utca 64. sz.*

Irodalom és művészet.

S z i n h á z.

Kiválóbb előadás, melylyel bővebben foglalkozhatnánk, jelenleg nincs, illetve csaknem mind olyan darabok kerültek színre a héten, a melyekről már megelőző számainkban szóltunk. Így kedden „Trilbyk, az aggszűzek”, szerdán a „Kékszakálu herczeg”, csütörtökön a „Valeni nász” és pénteken a „Vigéczek” adatott. Egyedül a csütörtöki előadás tehát az, a melyet a jelen színidényben még nem láttunk: *Ganghoffer* és *Brociere* színműve: „A valeni nász”, de arról sem mondhatunk sok jót, legfőleg azt jegyezhetjük meg, hogy a színlapon vagy tévedésből vagy reklámképpen állhatott vastag betűkkel az „ujdonság” és „itt először” jelzés, mivel e darabot *Csóka* Sándor színtársulatától már két ízben volt szerencsénk látni a miskolci színpadon. Sokkal helye-

sebben tette volna az igazgatóság, ha azt irta volna oda: „a jelen színidényben először” és mindjárt utána lehetett volna tenni azt is, hogy „— és utóljára”, mert kétségtelen, hogy ha még egyszer színre kerül, hát nem lesz közönség, a mely végig unatkozza.

Az egész előadás színtelen, egyhangu és unalmas volt, a mely egyhangúságot sem *Miklósi* Ilona, sem *Szabados* Sándor nem tudták megváltoztatni helyes játékaikkal. Ők ketten váltak ki különösebben az előadás keretéből. *Miklósi* (Sanda) szerepét határozatosan, átgondolva és átterezve játszta. *Szabados* is (Csuku) tökéletes, határozott alakítást adott, egész játéka jellemzetes és természetes volt. Rajtuk kívül még *Sárközy* (Jone) és *Egri* (Barbu) azok, a kik igyekeztek tőlük telhetőleg eleget tenni a darab követelményeinek.

E helyen említjük még fel, hogy a jövő csütörtökön, december 16-án lesz *Mezei* Kálmannak, a színtársulat kiváló jellemzésének s egyszersmind főrendezőjének a jutalomjátéka, mely alkalommal *Jókai* Mór történeti műve: „*Könyves Kálmán*” fog színre kerülni, czimszerepében a jutalmazandóval.

— A magunk részéről szücségtelennek tartjuk ezen hirt kommentárral kísélni, Mezeit nagyon jól ismeri a színhazi közönség. Játékát már eddig eléggé ismertettük s bizonyára „*Könyves Kálmán*” is azzal a megszokott egyszerű természetességgel és jellemzetességgel fogja interpretálni, melylyel szerepeit általában megjátszani szokta, — ennél fogva inkább magát az előadást ajánljuk a közönség, különösebben pedig a tanuló ifjuság, illetve az iskolák figyelmébe. — *Jókai* „*Könyves Kálmán*”-jaból, mint magyar tárgyú történeti műből az ifju tudományoszonyas lélek sok olyan dolgot meríthet, a mely a röviden összefoglalt iskolai történelemben csak homályosan van előtűntetve.

Carolus.

Simi meghalt...

— G. S. emlékezete. —

Ködös decemberi délután volt. A sűrű, gomolygó ködfellegek szürke, homályos lepel borítottak a népes, ünnepi hangulatu utcára. Boldog asszony fogadtatását ünneplé a keresztény világ. Egymáshoz simuló, édesen suttagó párok népesíték be a sűrű köd által sikosra fagyott járdát. Minden halandó lélek örült az életnek.

Ott ültünk a Pannonia tágas termében és évódtünk egymással. Szóltuk, szapultuk ezt az önzéssel teli világot.

Ekkor jött hozzánk a hir: Simi meghalt... Nem jött váratlanul, mert hiszen már régen tart szenvedése, de mégis megdöbbenette mindnyájunk szívét. Vege szakadt a jókedvnek, néma, hallgatag lett mindenünk. Csak őt láttuk, csak ő állott előttünk. Az az okos, páratlan judicziummal megaldott jó czimbora, kit mindnyájan egyformán szeretünk, ki ha közöttünk megjelent, lelke volt szerény kis körünknek.

Beszédes ajkát, élénk szeméit örökre lezárta a halál rideg keze. Nem fog többé közöttünk vigan anekdotázni, mert elfedi tőlünk a csöndes temető nyugtot adó hantja. Nem fáj már neki többé semmi, már begyógyultak sebei. Ő már boldog, mert hiszen egy sokat szenvedőnek van-e csendesebb és nyugalmasabb pihenője, mint te vagy, te mégis zord, kegyetlen temető...

Az ember sorsa halandó. Ez igaz és megmásíthatatlan. De nekünk, kik még itt hordozzuk a földi élet terhét és robotolunk, fáj, nagyon fáj, mikor egy olyan távozik el körünkéből, ki búban, keserűségben, de meg szemernyi vigságunkban osztálytársunk volt. Fáj éreznünk azt, mikor egy még fiatal, szép reményekre jogosult barátunk karja bontakozik le rólunk messze, örök időkre...

Előtte lebeg a gyászos kép, midőn szerény, kicsiny szobádban egy zsupszalmán, tekete kendővel betakarva, kiterítve feküd-

fél és fejed felett ott pislogott — mintegy küzködve az étellel — egy halvány mécses.

A tükrök sötét lepellet voltak beborítva, hogy gyászt hirdessen minden és ne adhassa vissza a szivrepesztő kép szomorú mását. Alacsony székeken ott virrasztottak felett az egyház egykedvű emberei és csöndes imádsággal dicsérték az Istent. Szegény, sokat szenvedett édes anyád panasza zokogásba fulladt és én nedves szemekkel hagytam el ideiglenes nyughelyed. Majd megjöttek a „Szent-egylet” szomorú, hallgatag emberei, befektettek abba a gyalultatlan hat deszkából készült koporsóba és rövid imádság után elindultak veled, hogy letgyenek örök nyugvó-helyedre.

Az egyszerű fekete koci után szótlanul, komoran ballagtunk mi, barátaid, hogy elkísérjünk utolsó utadon és végső búcsút vehessünk tőled, ki annyira szivünkhez nőttél.

Oszló porhüvelyed már ott pihen a temető síri csöndjében, lelked pedig az ögy iök Isten zsámolyánál zeng dicső zsolozsmát.

Halandó, mulandó minden. Még az emlékezet is elmúlik, mert az idők végtelensége ezt is kitörli sziveinkből. Csak szegény édes anyád szívének sebe fog sajogni, fájni örökké. Hiába, az anyai szív így van teremtve. Az ő fájdalma örök és gyógyíthatatlan, mert nem tudja édes gyermekét elfeledni soha.

Szegény, jó öreg asszony, vigasztalódjál, keserveddel nem egyedül állsz a világon és mély, örök fájdalmadat enyhítse az a tudat, hogy eltávozott fiad már nem küzdök, már boldog. Enyhítse fájdalmadat az is, hogy sokan vannak, kik részvételt gondolnak anyai szived fájo sebére.

Te pedig, kiszenvedett barátunk, nyugodj csendesen. Fris-en hantolt sirodát immár ünnepi fehér lepel, a mostan lehullott hó borítja, de jönni fog a tavasz és zöld pázsittól, illatos kakukfűtől lesz ékes nyug-

helyed. A közeli bokorban pedig fészket rak majdan parjával a dalos pacsirta és csöndes nyári estéken regélni fog neked arról, a miben rövid földi pályádon aligha volt részed... édes, boldog szerelemtől.

És most szegény elhunyt barátunk, fogadd kegyesen végbucunk:

Haló porodban adjon meg az Isten!

Lengyel Dezső.

Értesítés.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminisztérium részéről Miskolcz város közönsége számára 87182/897. sz. a. engedélyezett szikviz és ásványvizek után városi illeték szedését meghatározó szabályrendeletet az alulírott napon tartott városi közgyűlésben megalkotván, e szabályrendeletet f. évi december 2-től 1898. évi január 2-ig bezárólag számított 30 napi közszemlére a közigazgatási iktatói hivatalban közszemlére kitétetik.

Miről a közönség azzal értesítettik, hogy a szabályrendelet a 30 napi határidő alatt a jelzett helyen és a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthető és az ellenfelebezés adható be.

Miskolczon, a városi képviselői testületnek 1897. december 2-án tartott közgyűléséből.

Soltész, polgármester. Diószeghy, v. főjegyző.

Értesítés.

A Miskolcz városi villamos vasutára vonatkozó szabályrendelet a városi képviselőtestületnek 1897. évi december 2-án tartott közgyűlésében megalkotván, e szabályrendelet f. 1897. évi december 9 től 1898. évi január 7-ig bezárólag terjedő 30 napi közszemlére azzal tétetik ki, hogy az a közigazgatási iktatói hivatalban a hivatalos

órák alatt bárki által megtekinthető és ellene felebezés adható be.

Miskolczon, a városi képviselői testületnek 1897. évi december 2-án tartott közgyűléséből.

Soltész,
polgármester.

Diószeghy,
v. főjegyző.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Kontz Miklós.

Lapszerkesztő és kiadó:

Ruttkay Menyhért.

Hirdetmény.

A miskolczi közlegeltetési csoport, a tulajdonát képező Sajó folyam medréből a **jégszállítás- és a halászatgyakorlást** folyó hó 12-én, azaz vasárnap délelőtt 10 és 1/2 órakor a Palóczy-utca 6-ik számú egyleti helyiségben közárverésen **bérletbe adja**, melyre az érdeklődők meghivatnak. A bérleti feltételek ugyanott fognak előterjesztetni.

Kelt Miskolczon, 1897. december 10.

Az elnökség.

Pedálos czimbalom

kitűnő karban

eladó.

Bővebb értesítést ad a kiadóhivatal.

Korrekt, elegáns, hibátlan munka!

WAGNER ÉS SZELENYI

gőzerőre működő, a kor igényeinek megfelelő, divatos betűnemekkel és sajtókkal felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN MISKOLCZON

készülnek: bármily terjedelmű művek, naponként vagy hetenként megjelenő hírlapok, folyóiratok, pénzügyi kimutatások, zárszámadások, táblázatok fekete és színes vonalzással, lakadalmi és bál meghívók, körlevelek, falragaszok, árjegyzékek, czégnomások levélpapír- és borítékra, czimkártyák, számlák, gyászjelentések, czimkék, névjegyek, táncrendek és minden a nyomdászat keretébe vágó, itt fel nem sorolt, egyszerű avagy több színben nyomandó munkák.

Áraink **bárkivel szemben is reálisak**, a megrendelés minősége- és mennyiségéhez mértén aránylag igen **jutányosak**, miről t. megrendelőink már eddig is személyesen meggyőződést szerezhettek. Elyünk: a papíron elmondottakat tényekkel is **bebizonyítani**, miért is ajánlatunknál a hangzatos: „minden versenyt legyőző” kifejezések használatát fölöslegesnek tartjuk, s kérjük t. megrendelőinket, hogy állításunk igaz voltáról személyesen meggyőződni sziveskedjenek.

A n.-é. közönségnek különös figyelmébe ajánlatnak **a falragaszok készítésénél** meghatározott, alant olvasható **jutányos** árszabásaink, úgymint:

100 darab egész ives falragasz	bélyeggel és kiragasztással	6	frt	—	krtól feljebb
100 „ fél „	„ „ „	5	„	50	„ „
100 „ negyed „	„ „ „	3	„	—	„ „

A kiragasztás a jelzett napokon szigorú ellenőrzés mellett pontosan és lelkiismeretesen teljesítetik.

Jutányos árainkról tessék személyesen meggyőződni.

Gyors és pontos kiszolgálat!

Jutányos árainkról tessék személyesen meggyőződni!

Jutányos árainkról tessék személyesen meggyőződni!

Karácsonyi nagy occassion-eladás!!

Van szerencsém a n.-é. közönség szives tudomására hozni, hogy a **karácsonyi idényre** (a leltározás előtt) óriási nagy árúraktárból **rendkívüli mélyen leszállított árakban** árusítom a következőket és pedig:

1 kávé-teríték, 6 személyre, minden színben	1.20
1 " " 6 " tiszta len	1.65
1 " " 12 " " "	3.50
1 à jour-teríték fehér vagy színes	3. —
" " tiszta len, legjobb minőség	4.50, 5. —
1 selyem kávé-teríték	6.50
1 drb legjobb minőségű bolyhos törülköző színes széllal	— .55
1 " színes. bolyhos disztörülköző chen. széllal	— .65
1 " fehér czérna damaszt-teríték 6 személyre	3. —
1 " valódi szépeességi, legjobb minőségű, 6 sz. teríték, Wein Károly-féle, kizárólagosan nálam kapható a törvényes védjeggyel ellátva	5. —
1 ugyanolyan minőségű 12 személyre	10. —
1 dzt damaszt-törülköző 3. —, 3.50, legjobb	4.50
1 vég bőrvászon igen jó minőségű	3.75
1 " czérnavászon, 33 rőfös	4.60
1 " tirolai vászon	4.50
Az általánosan elismert jó minőségű Rosenberg-Creas	
1 vég ¹ / ₄ 5 frt 80, ⁵ / ₄ 6.80 kr.	
1 vég legfinomabb chiffon	6. —
1 " czérna lepedévászon egy szélességben	6.50
1 " czérna-kanavász	6. —
1 " damaszt gradli, legjobb	7.50

1 dzt. nyomtatott szélű zsebkendő	— .80
1 " " " " jobb minőségű	— .90
1 " tiszta vászon férfi-zsebkendő különféle színes szélekkel	1.50
1 " női batiszt-zsebkendő, jó mosó 1 60, 1.80, 2. —	
1 " " " " à jour széllal legfin.	3. —
1 " férfi batiszt-kendő " " " " 3.50, 4. —	
Osszes új női ruhakelmék az idény előrehaladottsága miatt 30 % leszállítva.	
⁵ / ₄ széles női posztó egyes ruhák levágva és szépen összerendezve	270
⁸ / ₄ széles, minden színben, méterje 70 kr., egy teljes ruhára 3.50.	
Sima és mintázott fekete és színes angol kelmék bámulatos olcsón.	
Sima pongeisz-selyem minden színben	— .55
Legfinomabb valódi francia pongeisz-selyem 60 cm. széles, blousokra és alkalmi egyszerű ruhákra 80 kr., mintázott 75 kr.	
Mosó flanellek 100-nál több kivitelben legjobb mosó sikos à 24 kr.	
Uj schottis minták méterje 28 kr. Barchettek 20 krtól kezdve. Francia flanellek méterje 55 krtól kezdve, stb., stb.	

Nagyérdemű vevőim részéről eddig élvezett nagymérvű bizalomért őszinte köszönetet mondva s a további pontos és lelkiismeretes kiszolgálásról ezuttal is biztosítva, maradtam legmélyebb tisztelettel:

ROSENBERG GYULA,

női divat-, vászon- és kelengye-árúháza Miskolczon.

Fő-üzlet: **Széchenyi-utca 40. szám.** — Fiók üzlet: **Széchenyi-utca 96. szám.**

👉 Vidéki megrendelések pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek és a nem tetszők visszavétetnek. 👈

Bútorok részletfizetésére!

Kitüntetve a bpesti 1896. ezredéves orsz. kiállításon.



Bútorok részletfizetésére



Makra Mátyás utd.



gyöngyösi bútorgyáranak készítményei kedvező fizetési feltételek mellett kaphatók helyben



Iroda: Felső-Szirma-utca 79. || Lakás: Felső-Szirma-utca 28. képviselőségél.

Bútorok részletfizetésére!

Hatóságilag engedélyezett

nagy végeleadás!

Az üzlet végleges feloszlata miatt

a beszerzési áron alúl adatnak el:

az ujonnan érkezett őszi és téli újdonságok női ruhaszövetekben, fekete és színes selymek, mosó-barchettek, francia flanel, asztal- és futószőnyegek, csipke- és szövött függönyök, ágyterítők, téli kendők, schiffon, vászon- és asztalneműek.

FRIEDMANN HERMAN

divatáru-üzlete

MISKOLCZON, Színház-épület.

A hirneves törzs-főorvos és
vegyész: dr. Schmidt G.-féle

fül-olaj

elhárít gyorsan és alaposan idő-
leges **sükedtséget, fülzugást** bár-
mily idült esetekben; palaczkon-
ként 2 frtért használati utasítással
Miskolczon egyedül kapható

Baruch Gyula

„Oroszlan” gyógyszerárban.

Árverési hirdetemény.

GUTMAN JÓZSEF magán-
zálogintézete (Széchenyi-utca 96.
szám Braunfeld Sándor üzlete tőszom-
szédságában) közhírré teszi, hogy a nála
zálogban lévő és már elévült zálogtár-
gyak: arany-ékszer, értékpapír és külön-
féle ingóságok

**1897. december hó
16-án, d.-e. 9 órakor**

nyilvános árverésen eladatnak.

Egyszersmind figyelmeztetnek a zálog-
tulajdonosok, hogy a fenti időpontig
zálogtárgyaikat **kiválthatják.**

Egyidejűleg ajánlom üzletem a köl-
csönt igénylő közönség b. figyelmébe.

Üzletem reggeli 7 órától esti 7 óráig
áll nyitva a t. közönség rendelkezésére.

Az üzlet szombaton is nyitva.

Miskolcz, 1897. november 30-án.

GUTMAN JÓZSEF,
magán-zálogháztulajdonos.

Felhívás!

A
Hazai általános biztosító részv.-társaság
által meghonosított

betörés elleni biztosítás

a beálló téli idők alatt kettős fontossággal
bir, miért is a biztosító közönség szives
figyelmébe ajánljuk ilyenmű biztosítások-
nak a **legjutányosabb díjtételek és felté-
telek** mellett való megkötését.

Balesetbiztosítás sorsolással!

Biztosítások felvételnek:

a **Hazai általános biztosító részvény-
társaság helybeli főügynökségénél**
Széchenyi-utca 18. szám I. emelet.



Mintákat kívánatra bérmentve küldök.



Elv: Szolid ár, pontos kiszolgálás.

Elv: Szolid ár, pontos kiszolgálás.

Van szerencsém a n.-é. közönségnek tudomására hozni,
hogy bevásárlásomból hazaérkezve, raktáramba is megérkeztek
a **legujabb divatú angol, francia és tiszta gyapju-, elsőrendű
hazai gyártmányú szöveteim.**

Nagybani bevásárlásom azon kellemes helyzetbe hoztak,
hogy jó, finom szövetből meglehetősen jutányos árért, elegáns
kivitelű legujabb divatú szabás szerinti, saját műhelyemben
készítendő ruhákat vagyok képes nagyrabecsült rendelőimnek
ajánlhatni.

**Engedve a kor igényeinek, szeptember
1-től kezdve angol ruhabérletet nyitottam:** következő feltételek
mellett, ami igen ajánlatos minden úri embernek: **10 frt havi
fizetés mellett: 4 sacko-öltöny-, felöltő és téli kabát és egy
nadrág; 20 frt havi részletért 8 sacko öltöny, 1 frakk-, vagy
Ferencz József- vagy smokin-öltöny, felöltő, téli kabát és 2
külön nadrág, 24 hónapon át fizetendő.**

A raktáron levő szövetek bármelyikéből választás
szerint tartozom készíteni.

Felhívom a t. úri közönséget, tessék raktáramon levő szövetem meg-
tekinteni és csak aztán bérletüggyben határozni.

Szives pártfogásáért esedez

kitünő tisztelettel:

Kálmán Mór,

férfiszabó Miskolczon, Széchenyi-utca 30.

Mindég nagy választék raktáron.

Korcsolyák

nagy választékban.

Idényi jelentés!

Ajánlom az érdekelt tisztelt közönségnek nagy-
választékú raktáramat a következő idényi cik-
kekből:

friedlandi szabályozható
töltő kőszén-kályhák,

köpenyes, szabályozható és
meidingi kályhák,

fehér, fekete és zöld zománcozott köpenynyel.
szabadalm. világító „Electra” köpenyes kályhák.

Szabadalmazott „Unicum”

konyha-takarék-tűzhelyek.

Nagyválasztékú konyhaberendezési tárgyak, a
legkitünőbb minőségű **konyha-edények.**

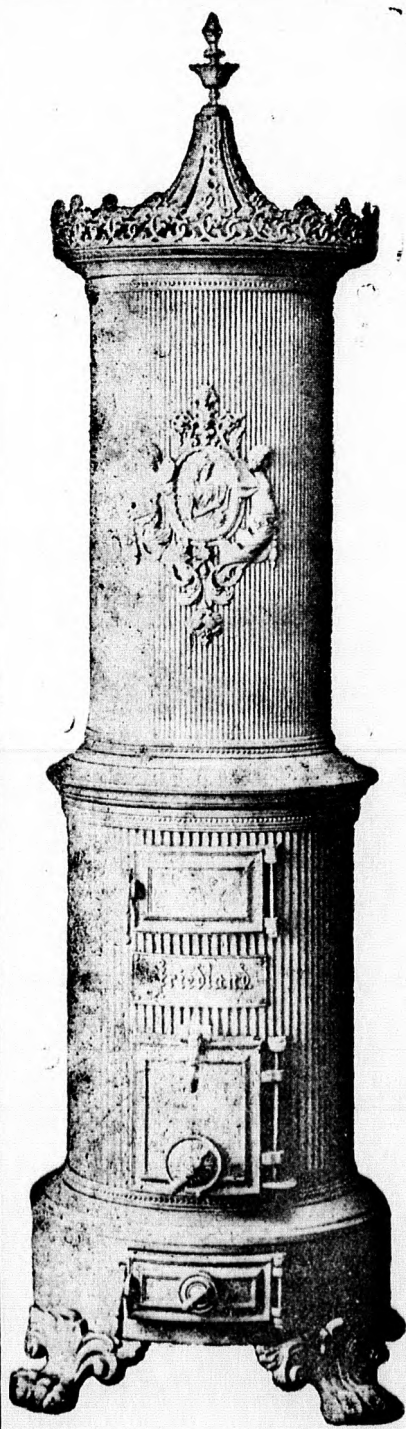
Rúdvasak, épület- és bútortárolások, iparos és
műszerszármok, gazdasági eszközök.

Vadászati cikkek. Vadász-lőpor és füstnélküli
lőpor-töltények és töltény-hüvelyek. — Minden a
vásárukba vágó cikkek a legjobb minőségben, pon-
tos kiszolgálást és legolcsóbb szabott árak mellett.
Szives pártfogást kér

szolgálatkészen:

ERDEY KÁLMÁN

vaskereskedő, Széchenyi-utca 30.



A t. hölgyközönség figyelmébe!

A párisi gyors szabászat

pár órai gyakorlat után biztosan el-sajátítható.

Az oktatási díj 4 frt. Tessék próbát tenni!

A női ruhavarrás alapos elsajátítása cél-jából a rendes tanfolyamra leánykák föl-vétetnek.

Női ruhákat francia divat-lapok mintái után a legdiszesebb kiállításban 5-6 frtért készítek.

Kész ruhák megrendelésre, finom kelméből a lelegeánsabb kiállításban **csak 20 frt.** Beesés pártfogásukat kérve, vagyok

mély tisztelettel

Kmetty Julia, női ruhakészítő

Nagy-Hunyad-utca 27., 4. ajtó.

Üzletáthelyezés!

Szives tudomásul adom, hogy a Szé-chenyi-utca 28. szám alatt, a Lázár Miksa ur házában 31 év óta fennállott

szíjgyártó-üzletemet

folyó évi december hó 1-től Felső-Szirma-utca 90. számú (a forgó-híd közelében levő), újonnan épült saját házamba he-lyeztem át.

A midőn ezt b. tudomására juttatom egyszersmind felhívom szives figyelmét a szíjgyártó-szakmába vágó összes munkákra, melyeknek gyors és pontos elkészítését elvállalom, valamint javításokat és meg-rendeléseket a legjobb kivitelben, jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett eszközölöm.

Beesés pártfogását kérve, maradok

kiváló tisztelettel:

Pongor Lajos

Nagy választék különböző készítményű lőszerszámok- és nyeregszerekben.

Eladó pincze!

A Kis-Avason az alsó soron, 3-ik számú gondúz-ő-féle nagy pincze, kőből épült borházzal, a mely lakásnak vagy bor-mérési üzletnek is alkalmas,

szabad kézből

eladó.

Értekezni lehet a tulajdonossal:

Vojtóczy Erzsébetnél, Bagaméri-utca

5. szám.

Neumann József

tűzifa- és kőszénüzlete Miskolczon, Vay-út 9. szám alatt,

ajánlja kitűnő minőségű

kazinczi darabos kőszénét házhoz szállítva 100 klgként 65 kr.
kazinczi kőszén a miskolcz-gömöri állomáson

levő raktárban 100 klgként 57 kr.

1. osztályú tölgy hasábfa 1 kocsi (2 méter) 5 frt 10 kr.

1. osztályú bükk hasábfa 1 kocsi (2 méter) 5 frt 60 kr.

Megrendelés fölvételi helyek Miskolczon:

Nagy Miklós úr csemege- és fűszerüzlete Városháztér, **Békefi Andor** úr csemege- és fűszerüzlete Széchenyi utca és **Goldstein Mór** úr Király-utca 4-ik szám.

Vidékre tessék ajánlatot kérni!

Kitűnő minőség- és teljes súlyért szavatol:

Neumann József.



Van szerencsém a n.-é közönség b. tudomására hozni, hogy

az **ARANY SZARVAS**-hoz czimzett gyógyszer-táramat

f. é. május hó 1-én áthelyeztem a Városháztér felé feljebb 5 házzal, vagyis

a Fürdőtér sarkára.

Raktáron tartok mindenféle bel- és külföldi különleges gyógyszerkészítményeket, Homöopatha szereket, gyógyborokat és cognacot, nagy választékú illat- és pipereszereket.

különösen ajánlom már régen igen jó hatásunk bizonyult

saját különleges készítményeimet,

ugymint:

1. Pyrethro salicyi száj-essentia.

Már a régi gyógyászatban használt szer volt a Pyretrum-gyökér, miért is foggyökérnek Radix Dentaria) elnevezték, utjabban a Salicylt, mint óvszert igen használják, a kellemes jó íz előállításáért pedig többféle kellekekből van készítve, úgy hogy ezen szájessentia használata által bizton remélhető a kívánt hatás, úgy a fog iny erősítésére, mint a fogak tisztántartása végett, s mint óvszer a fog anyagában bejutó fertőzés ellen, mi előáll a különböző ételmaradvány romlási termények következtében, megóvja a borkő lerakódását, a fognak szép fehérsége mellett fényt kölcsönöz, sőt a beállott fogfáj-dalmakat is szünteti.

Egy kis üveg ára 70 fillér. (35 kr.)

„ nagy „ „ 120 „ (60 „)

2. Balszam bajuszpedró.

Keleti balszamból van készítve és így mentve van a zsiros bajuszpedrók ama kellemetlen sajátságától, hogy idővel megavasodik és az által a létre jövő zsirsav kellemetlen sza-got áraszt és a bajusz tövének ártalmas hatást okoz: midőn a balszambok táplálják a szőr tövét, tetszés szerinti állásban idomítható, sőt a bajuszt **neveli** is: kellemes illata és soha meg nem keményedő állományával az eddigi bajusz-pedróket felülmulja és azon előnye is van, hogy minden bajuszsínhez alkalmazható.

Egy új ezüst dobozzal ára 30 fillér. (15 kr.)

Hat doboz ára 160 fillér. (80 kr.)

Visszahozott üres doboz 10 fill. (5 krba besz.)

3. Hajerősítő essentia.

Dr. Hebra tüzetesen foglalkozván a haj-hullás okainak felfedezésével és a hajpenész (gomba)-nek tulajdonítja, a mi előáli a fejbőr tulelzsírosodástól, következvén az epidermis-nek hámlása (korpásodás) és avval leválik tö-véről a haj is. Jóllehet a nagy humbuggal kü-rőtölt, földig érő hajdús reklamok nem egyebek mint természetellenes dolgok, mert ha a hajtó elváltott ilyen bajok által, többé új hajtövet nem varázsol emberi erő, csakis fiatalabb kor-ban egyes lázas betegségekből (Typhus) eredő hajhullásnál természetserűleg újból nő minden szerelés nélkül is és épen ezen tünetényt sikerült többeknek megragadni és némi sikert el is érni.

és többféle eddig hírlapilag nem hirdetett, de jó hatással használt saját különlegességeimet.

Azonban a fentebbi, illetve járványos penész gombabetegség ellen igen is van gyógy-szer, ha nem is növeli földig a haját a hol nincs, **de már a meglévőt megmenti a hullástól**, mert a dr. Hebra hajessentia megsemmisíti a haj-penész-gombákat és megszünteti a kor-pásodást, fejbőrviszketegséget, mialtal a hajtó megerősödik és a hajhullást meggátolja. **Ára egy üveg haje sentianak 1 kor. 20 fillér.** (60 kr.) — **Dr. Hebra folyékony szappan ára 1 üveggel 80 fillér.** (40 kr.)

4. Növény-fogpor.

Dr. Carabelli udvari fogorvos előírata szerint, de módosított alakban készítve, már a század elején uzusban volt és a hivatalos gyógyszerkönyvbe is felvétellett mint fog-tisztító szer, jóllehet az eredeti arczkenőcs sze-rint is a fogakat tisztán tartja és kitűnően fehéríti, de az általam módosított még kellemes szájját és üde érzést ad.

Egy doboz ára 80 fillér. (40 kr.)

5. Glycerin Iris arczkenőcs.

Mint az emberi szervezet benső bántal-mai betegséget, úgy a bőrbántalmak is külön-böző fájdalmat okoznak s többnyire nyomokat hagynak magok után, különösen a szép nem-nél igen kellemetlen és feltűnő; sok minden-féle ártalmas kenőcsökkel igyekeznek segíteni, de nagyobbára káros utóhatással, míg a glycerin Iris-kenőcs ártalmatlan növényi ned-vekből készülvén, minden eddigi arczkenőcsök közül kitűnő hatásával felülemelkedik az arcz-bőr hámlása, bőr pörsenések, fekete pattanások (wimmerlik) ellen, de különösen igen nagy kelendőségnek örvend májfoltok és szeplő ellen. Használata által nemesak tiszta arczot nyer a szép nem, hanem az arczredőktől késő korban is megóvja.

Ára egy tégely arczkenőcsnek 1 korona.

6. Cannabin.

(Tyukszemirtó szer.)

Mely nemesak a tyukszemet, de minden bőrkeményedést, úgy szintén az annyira kellemetlen szemölcsöket, melyek a kezét elrutitják, minden fájdalom nélkül gyökeresen eltávolítja. **Ára ecsettel ellátott üvegecské-vel 70 fillér.** (35 kr.)

Viszonteladóknak árkedvezmény nyújtatik

Kitűnő tisztelettel

RÁCZ JENŐ, gyógyszerész.

Üzletmegnyitás!

Van szerencsénk a n.-érd. közönség becses tudomására hozni, hogy a **Kazinczy-utczában, Horváth Lajos úr házában, a Seper-szállodával szemben**

ISTVÁNFFY TESTVÉREK

czég alatt, egy ujonnan berendezett

rövidárú-, női és férfidivat-, kezdett munka, kötött és bélésárú-üzletet nyitottunk.

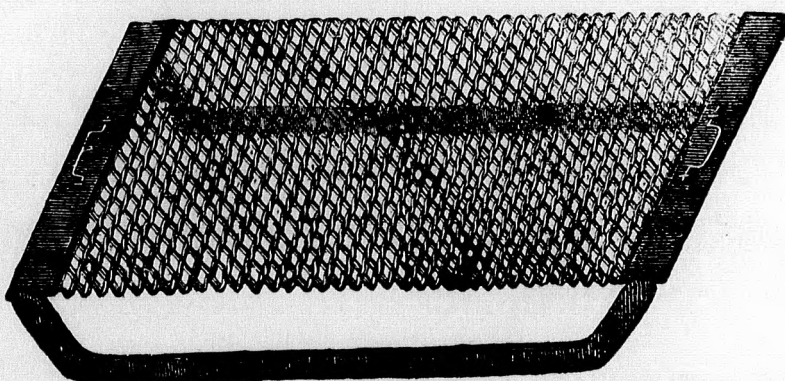
A n.-é. közönség becses figyelmét felhívjuk, hogy minden e szakmába vágó cikkek, ugymint: kötő, himző, horgoló, pamut, selyem, czérna, tü. szalag, csipke, bársony, selyemszövet, arczfátyol, himzéz, menyasszonyi koszoru és fátyol, **csipke, függöny, női és gyermekfehérnemű, fűző (mieder), zsebkendő, kötött, tricó alsó ing és nadrág, harisnya, keztü, esőernyő, férfing, lábravaló, gallér, kezelő, nyakkendő, frottir törülköző.** Mindennemű **kezdett munka**, női és gyermek-kötény, zsenilia-selyem, csipke, berliner kendő és sáll, **bélésárú**, asztal- és butorra való viaszos vásznak a legjutányosabb árban árusíttatnak.

Kiváló tisztelettel

Istvánffy Testvérek.

Ugyanott egy jó házból való fiú tanulóul felvétetik.

Gyors és pontos kiszolgálat!



Acél-sodrony-ruganyos ágybetéteket

a kor igényeinek megfelelően, új és modern gépekkel berendezett saját műhelyében készít a legjobb kivitelben

4 frt 50 krtól feljebb

AUSCH SOMA, ágybetétgyártó

Miskolczon, Kazinczy-utca 19. szám.

Ágybetéteim a legjobb anyagból készülnek.

Kényelmes havi részletfizetés!

Kényelmes havi részletfizetés!

Ritka alkalom czélszerű karácsonyi és újévi ajándékok bevásárlására!

Szép és jó kiállításban, különösen olcsó árak mellett!

A Városház-tér I. szám alatt, a „Korona“-szállodával szemben, Soltész Nagy Kálmán polgármester úr palotájában a „Polgárhoz“ címzett üzletben

JÓNÁS FÜLÖP (bizományos) czégnél

a raktáron levő összes árúczikkek mélyen leszállított árakban adatnak el, ugymint:

Duplaszéles ruhaszövetek 20 krtól feljebb.
120 cm. széles ruhaszövetek 32 krtól, közöttük igen szép bái és fekete ruhakelmék.
Továbbá casanok és flanellek.
Selyemkelmék 60 krtól feljebb.
Ruhadíszek és szalagok nagy választékban.
Mosható barchendek, molinok, voilok és flanellek 14 krtól felj.
Kanavász, 1 vég 23 méter 3.50, 4.20, 4.80, 5.70 krig.
Valódi szepességi vászon, 1 vég 23 méter 3.65, 3.95, 4.25, 4.40, 4.60, 4.80, 5—5.50 krig.
Chiffon, 1 vég 22 méter 3.80, 4.—, 4.50, 4.80, 5.60, 6 frtig.
Irhoni és valódi rumburgi vásznak, valamint ágyhuzat-grádlík minden árban adatnak el.
12 személyes fehér és színes asztalkészletek 1.20, 1.40, 1.80, 2.— és 3 frtig.
1 dzt színes kávé-szalvéta 45 kr., damask-terítékek 2.—, 2.50, 3.—, 3.60 és 4 frtig.

Szíves pártfogásért esd,

Férfi chiffon-ingek 85 krtól feljebb.
Ujdonságok nyakkendőkben 20, 25, 30, 40, 50, 60, 70, 80 krig.
Kézellők, gallérok a legujabb mintákban és a legnagyobb választékban.
Zsebkendők, 1 tuczat 50 krtól feljebb.
Ágy-garniturák, bouret és gobelin, 4 frttól feljebb.
Csipke-, gobelin- és tunisi függönyök, 1 ablakra (2 szárny) 1.60 krtól feljebb.
Csipkefüggönyök, fehér és crém-szinben, mtrként 20 krtól feljebb.
Futószőnyegek 16 krtól feljebb.
Pokróczok és úti takarók, darabonként 1 frt 20 krtól feljebb.
Uri, női és gyermek Jäger alsó-ingek és nadrágok, valamint blouzok, gyermekruhák, kötények és harisnyák stb. stb. **potom áron!**

kiváló tisztelettel:

JÓNÁS FÜLÖP

bizományos, Miskolcz.